

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/53/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313010170
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kyselová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5313010170.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Urbanovej a sudkyň JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Dany Wänkeovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 9. júla 2014 v Žiline, o odvolaní obžalovaného Q. M. proti rozsudku Okresného súdu Čadca, sp.zn. 3T/46/2013 zo dňa 26.11.2013, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Q. M. **z a m i e t a** .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný Q. M. uznaný vinným z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Za tento prečin mu bol podľa § 324 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon tohto trestu mu bol podmiennečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určená skúšobná doba na 18 mesiacov. Tým istým rozsudkom podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 51 ods. 4 písm. e) Tr. zák. mu bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze písomne sa ospravedlniť poškodenej JUDr. Z. Q..

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, a to bezprostredne po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní. Podaním zo dňa 9.2.2014 odvolanie písomne odôvodnil. V rozsiahlom podaní (10 strán) okrem iného uviedol, že i keď priznal svoju chybu a vinu, že list napísal, výzvu sudkyne na uzavretie dohody o vine a treste odmietol. Vycítil, a je mu dlhoročne známe nezákonné konanie voči jeho osobe pred Okresným súdom Čadca. Konajúca sudkyňa zjavne nemala naštudovaný spis a prokurátorka, účastná konania, je pre neho nedôveryhodnou osobou. Rovnako i vyšetrovateľ, ktorý najskôr prípad uzatvoril ako priestupok a potom z toho urobil prečin. Naproti tomu trestný čin exmanželky a exekútorke uzavrel tak, že sa žiadneho trestného činu nedopustili. Má výhrady voči vedeniu exekučného konania voči jeho osobe. Ak má exmanželka malý príjem, mohla si zvýšiť vzdelanie. Priemerný zárobok v Slovenskej republike je okolo 852,- Eur, tak prečo zarába tak podpriemerne. Deti, s pomocou Okresného súdu Čadca, mu odoprela. Uviedol, že zo zákona má právo vedieť stav exekúcie, podľa akého výpočtu a z akého základu mu je zameškané výživné strhávané, a tiež ďalšie skutočnosti súvisiace s vedením exekúcie. Vyjadril nespokojnosť s postupom exekútorke, ktorá vo svojich vyjadreniach klamala. Rovnako namietal závery okresného súdu uvedené v odôvodnení, podľa neho „zdeformovaného rozsudku“, že nešlo u neho o ojedinelý skratový krok. List, ktorý napísal exekútorke súvisel s nezákonne vykonávanou exekúciou, jej utajením pred jeho osobou - protizákonne, a jej výpočtom. Po 15-tich rokoch vydierania už to dlhšie nepôjde, aby nemal pokojný život cez niečiu chamtivosť. Namietal i trest, ktorý mu bol uložený a zásadne nesúhlasil s tým, aby sa exekútorke ešte raz listom písomne ospravedlnil, pretože už sa jej raz slušne ospravedlnil, a toto pod prísahou pred súdom zatajila. Tiež uviedol spisové značky konaní, ktoré sú vedené na súde, týkajúce sa vysporiadania sporov medzi ním a jeho exmanželkou. Žiadal, aby krajský súd starostlivo vec preskúmal a tiež žiadal o okamžité zastavenie exekúcie voči jeho osobe.

Príslušný prokurátor, ani poškodená sa k podanému odvolaniu obžalovaného písomne nevyjadrili.

Na verejne zasadnutie sa obžalovaný neustanovil. Svoju neúčast' ospravedlnil zo zdravotných dôvodov. Súhlasil, aby sa verejne zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti. Trval na dôvodoch podaného odvolania i na návrhu v ňom uvedenom. Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolačný súd na podklade podaného odvolania po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Prihliadol pritom i na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytykané, ale sú takej povahy, že by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak je nedôvodné.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal všetky potrebné dôkazy v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci a procesný postup, ktorý ho viedol k odsudzujúcemu rozsudku bol správny a zákonný. Krajský súd pri plnení prieskumnej povinnosti zistil, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, prvostupňový súd rešpektoval všetky základné zásady trestného konania, najmä zásadu zákonného procesu podľa § 2 ods. 7 Tr. por., zásadu voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por., i zásadu rovnosti strán (kontradiktórnosti) podľa § 2 ods. 14 Tr. por. V odôvodnení rozhodnutia v súlade s ustanovením § 168 Tr. por. poukázal na dôkazy, o ktoré oprel svoje skutkové zistenia, poukázal na skutočnosti, ktoré považoval za dokázané a presvedčivo vysvetlil akými právnymi úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov, a prečo dospel k odsudzujúcemu rozhodnutiu. Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria úplne ucelenú usvedčujúcu dôkaznú reťaz, z ktorej možno vyvodiť bezpečný záver, že skutok sa stal práve tak, ako je uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku a tento vykazuje všetky znaky prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. b) Tr. zák. Rovnako možno z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní vyvodiť jednoznačný záver, že tento prečin spáchal obžalovaný Q. M..

Právna kvalifikácia tohto skutku aj podľa názoru krajského súdu zodpovedá správnym úvahám súdu prvého stupňa v tomto smere a všetkým zákonným predpokladom na posúdenie prejednávaneho skutku práve podľa vyššie uvedeného zákonného ustanovenia. Závery okresného súdu prezentované vo výrokovej časti rozsudku týkajúce sa otázky viny obžalovaného a vysvetlenie týchto záverov v odôvodnení napadnutého rozsudku si krajský súd v celom rozsahu osvojil, a preto v zásade na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa odkazuje.

Odvolačné námietky obžalovaného, ktoré prezentoval v obsahom odvolaní sú neakceptovateľné. To, že odvolateľ hodnotí vykonané dôkazy inak ako súd prvého stupňa ešte neznamená, že záver o jeho vine, ktorý vyvodil okresný súd je nesprávny a nezákonný. Obžalovaný v odvolaní neuviedol žiadne nové ani iné dôkazy a skutočnosti oproti tým, ktoré uvádzal pred prvostupňovým súdom. Jeho nespokojnosť s ich vyhodnotením a tiež jeho vlastné predstavy záverov, ktoré by mali vyplynúť z dokazovania vykonaného pred prvostupňovým súdom sú síce prejavom jeho práva na obhajobu, ktoré vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 9 Tr. por., avšak s týmito jeho obhajobnými tvrdeniami sa dostatočne a vyčerpávajúco vysporiadal okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia. Odvolačný súd pri plnení preskúmvacej povinnosti nezistil, že by okresný súd pochybil v procese hodnotenia dôkazov a nezistil ani pochybenia v právnom závere, ktorý prvostupňový súd z týchto dôkazov vyvodil. Obžalovaný Q. M. ani nepopiera, že napísal list s obsahom uvedeným vo výrokovej časti rozsudku. Tento list adresoval Exekútorскому úradu JUDr. Z. Q.. S. JUDr. Z. Q. potvrdila existenciu uvedeného listu i tú skutočnosť, že práve jeho obsah bol dôvodom prečo podala na obžalovaného trestné oznámenie. Uviedla, že vedie exekúciu vo veci vymáhania výživného pôvodne na štyri deti obžalovaného. Aktuálne len na maloletú dcéru, a to od roku 2008. V tomto období obžalovaný opakovane kontaktoval exekútorický úrad, a slovne sa vyhrážal zamestnancom v domnienke, že ju zatajujú a nechce s ním hovoriť. Už v minulosti jej napísal list plný oplzlosti a urážok. Exekútorскую činnosť vykonáva od roku 2000, avšak s podobným sa nikdy nestretla. Po obdržaní listu od obžalovaného mala obavu o seba i o zamestnancov exekútorického úradu. Obsah tohto listu považovala za útok na svoju osobu z titulu súdneho exekútora a pre činnosť, ktorú vykonávala. Okrem týchto

usvedčujúcich dôkazov vina obžalovaného bola jednoznačne preukázaná aj listom zo dňa 13.5.2012 adresovaným Exekútoriskému úradu JUDr. Z. Q., ktorý bol na hlavnom pojednávaní prečítaný. Krajský súd sa bez výhrad stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že vykonaným dokazovaním po skutkovej stránke bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný Q. M. sa dopustil skutku tak, ako je uvedené vo výroku napadnutého rozsudku.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného treba uviesť, že dôvody, ktoré uvádza Q. M. v odvolaní sa v podstate týkajú exekučného konania, ktoré je podľa jeho názoru vedené v rozpore so zákonom. Jeho prejav nespokojnosti, a výhrady voči poškodenej JUDr. Z. Q., ktorá v danom prípade, ako súdna exekútorka exekučné konanie vedie, sú v rozpore nielen so zákonom, ale tiež so základnými pravidlami slušného správania. Obžalovaný sa nemôže domáhať nápravy, podľa neho nezákonného vedenia exekučného konania spôsobom, ktorý je v rozpore so zákonom.

S poukazom na uvedené krajský súd po preskúmaní výroku o vine považuje rozhodnutie okresného súdu, či už ide o ustálenie priebehu skutkového deja, alebo o použitú právnu kvalifikáciu za správne, zákonné a zodpovedajúce všetkým vykonaným dôkazom.

Pokiaľ ide o výrok o treste, krajský súd po jeho preskúmaní konštatuje, že okresný súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu postupoval podľa základných zásad ukladania trestov zakotvených v § 34 Tr. zák. Záver o nezistení poľahčujúcich a pritŕžujúcich okolností, je správny. Zákonodarca pri prečine útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 Tr. zák. určil trestnú sadzbu až na 3 roky. I krajský súd považuje trest odňatia slobody uložený pri dolnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby, vo výmere 6 mesiacov, za trest pre obžalovaného postačujúci s tým, že počas určenej skúšobnej doby na 18 mesiacov bude mať obžalovaný možnosť preukázať, že v tomto prípade išlo o mimoriadne vybočenie z jeho doterajšieho správania sa. Zároveň však je potrebné ho upozorniť, že ak by sa v tejto skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia dopustil konania v rozpore so zákonom, bude si musieť uložený trest vykonať. Rovnako správny bol postup konajúceho súdu, ak obžalovanému uložil podľa § 50 ods. 2 Tr. zák., § 51 ods. 4 písm. e) Tr. zák. povinnosť spočívajúcu v príkaze písomne sa ospravedlniť poškodenej JUDr. Z. Q.. V závere krajský súd uvádza, že s odôvodnením výroku o treste tak, ako to učinil súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku, sa krajský súd bez výhrad stotožňuje a na toto odkazuje.

Vzhľadom na uvedené krajský súd po splnení preskúmvacej povinnosti odvolanie obžalovaného Q. M. postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.